

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ: ΚΑΔΗΜΕΙ:

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ,

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΙΑΜΥΝΗΣ

*Εκδιδόμενον υπό επιμελείαν επιτροπής εκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού και Ι. Μ. Δαυβέρρη, διευθύνοντος.

Ο ΜΟΝΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Ἐνα σύμμαχον ἰδίᾳ καὶ κατ' ἐξοχὴν δύναται νὰ ἔχη ἡ πατρίς ἡμῶν, εἰς τὴν σύμπραξιν καὶ ἀρωγὴν τοῦ ὁποίου νὰ στηρίζεται, ὅπως ἀποκρούῃ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν καὶ χωρὶ βραδέως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς.

Πολλὰ ὀφείλομεν ἤδη εἰς τὸν σύμμαχον τοῦτον καὶ πολὺ πλείοτερα δικαιούμεθα ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐλπίζωμεν, ἀρκεῖ ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐλαττωθῇ τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπολήψεως, ἣν τρέφει οὗτος πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νὰ διπλασιασθῇ μάλιστα, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολον διὰ φυλὴν ἐγκατεσπαρμένην εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ ὀρίζοντος καὶ προικισμένην μὲ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ ὕλικὰ μέσα, δι' ὧν κατακτᾶται ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ σεβασμός.

Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν δύναται πᾶς τις νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ρητοῦ: οὐδὲν κακὸν καλοῦ ἀμικτον. Ἐρημόνομεν ἀληθῶς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα, κατὰ μυριάδας μεταναστεύοντες εἰς τὴν ξένην, ἀλλ' ὅλη αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ ζημία δύναται εὐκόλως νὰ μετριασθῇ καὶ νὰ μεταβληθῇ μάλιστα εἰς ἐθνικὴν ὠφέλειαν, ἀρκεῖ πᾶς, δι' οἷονδήποτε λόγον μεταναστεύσας, νὰ ἐννοήσῃ κατὰ βάθος ποῖον κακὸν ἔκαμεν εἰς τὴν πατρίδα διὰ τῆς ἀναχωρήσεώς του καὶ νὰ προσπαθήσῃ διὰ πάσης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς του νὰ τῇ ἀποδώσῃ ἰσοδύναμον καλόν. Ὅπου καὶ ἂν ζῶσιν ἄνθρωποι, εἰς πάντα τὰ μέρη, ἅτινα φωτίζει ὁ ἥλιος, δὲν συναντᾷ τις βεβαίως οὔτε Βολγάρους οὔτε Τούρκους, συναντᾷ ὅμως Ἕλληνας. Καὶ οἱ Ἕλληνες οὗτοι δύνανται καὶ ὀφείλουσι κυριώτατον μέλημα τῆς ζωῆς των νὰ ἔχωσι τὴν προσέλευσιν τοῦ μεγάλου καὶ μοναδικοῦ τούτου συμμάχου τοῦ ἔθνους μας, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἐὰν πρὸς τὸ παρὸν ἀδυνατοῦμεν ν' ἀνακτῶμεν τὰ ἱερὰ ἐδάφη, ἅτινα καθηγίασαν οἱ πνευματικοὶ καὶ οἱ αἱματηροὶ ἀγῶνες τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐφ' ὧν ἐτέθη ὑπὸ τῆς Ἱστορίας ἀνεξάλειπτος ἡ σφραγὶς τῆς Ἑλληνικῆς κυριότητος, δυνάμεθα τοῦλάχιστον, ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ πάσῃ στιγμῇ νὰ εὐρύνωμεν τὰς κατακτήσεις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

Πᾶς Ἕλλην, ὅπου δῆποτε ζῶν, καθῆκον ἔχει διὰ τῶν ἔργων καὶ διὰ τοῦ λόγου νὰ μεταδίδῃ καὶ εἰς τοὺς ξένους μέρος τῆς ἀγάπης, ἣν αἰσθάνεται διὰ τὴν μητέρα πατρίδα. Ὑπηρετεῖ οὕτως ἐξόχως αὐτὴν, συνομολογῶν καὶ μόνος τὴν συνθήκην τῆς μεγαλητέρας καὶ ἱερωτέρας τῶν συμμαχιῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΓΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτη

(Λουκ. ιγ' 10—17)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν¹⁾ ἐν τοῖς Σάββασιν. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν²⁾ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας. ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα³⁾ καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ. Γύναι, ⁴⁾ ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη⁵⁾, καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀρχισυνάγωγος⁶⁾, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σάββᾳ ἔθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύετε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν. Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σάββᾳ⁷⁾ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ, ⁸⁾ θυγατέρα Ἀβραάμ οὔσαν, ἣν ἐδουλέν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ⁹⁾ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Σημειώσεις:

1) Τῶν συναγωγῶν. — Συναγωγαὶ ἦσαν ἱδρύματα ἐν οἷς οἱ Ἰουδαῖοι συνηθίζοντο πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν καὶ συμπροσευχὴν. — Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχε μία τοῦλάχιστον συναγωγὴ ἐν ἐκάστῃ πόλει τῆς Παλαιστίνης, καὶ εἰς μεγαλυτέρας πόλεις ὑπῆρχον περισσότεραι. Αἱ Συναγωγαὶ προσωποῦσαν τὴν ναῶν. — Εἰς τὸ βάθος, ἔσθ' ὅν καλούμενον ὑπῆρχε πολυτελὲς κιβώτιον περιέχον τὸν νόμον. Περὶ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομῆς καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ ὑπῆρχεν ὁ Ἄμβων—ὑπῆρχον καθίσματα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τινα ὑψηλότερα, πρωτοκαθεδρίαι λεγόμενα. — 2) Πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενεία = δαιμόνιον ἀρρωστίας. 3) Καὶ ἦν συγκύπτουσα = εἰς τὸ παντελές = ἡ ἀσθένεια ὑφ' ἧς κατεῖχετο ἡ γυνὴ ἦτο ραχίτις. Ἡ γυνὴ εἶχε κυρτὸν τὸ σῶμα, καὶ παντελῶς ἠδυνάττει νὰ ὀρθώσῃ αὐτὸ. 4) Ἀπολέλυσαι = ἔχεις ἤδη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου. 5) Ἀνωρθώθη = ἠγέρθη ὀρθῶς διότι ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν εἶχε στερῶσιν τὰ ὅσα τῆς ράχως. 6) Ὁ Ἀρχισυνάγωγος = ὁ πρόεδρος τοῦ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ὅπως δῆποτε ἰσχυρότων Ἰουδαίων συγκεimenou συνεδρίου τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχον δὲ πλείονες τοῦ ἐνὸς τοιοῦτοι. 7) Οὐ λύει τὸν βούν = ἔπαιζοντο οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν Κύριον. 8) Ὁ Ἰησοῦς εἶπε ὅτι ἡ θυγατέρα Ἀβραάμ ἀνέχουσαν εἰς τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ. 9) Κατησχύνοντο = ἠττιμάζοντο οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν Σωτῆρα ἄρχοντες καὶ ὀδηγοὶ τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ ὅλος ὁ λαὸς ἠσθάνετο πραγματικὴν χαρὰν δι' ὅλα τὰ θαυμάσια τὰ προκαλοῦντα τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, τὰ ὅποια ἐγίνοντο ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ ΓΥΝΗ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΥΝΗ

Διατελεί υπό τὸ κράτος τοῦ δαίμονος ἡ γυνή, καὶ ἰδοὺ αὕτη κύπτουσα χαμαὶ καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀνορθώσῃ κεφαλὴν, μὴ δυναμένη νὰ ἀνατείνῃ ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῶν γυνών καὶ εὐτελῶν· βλέπει αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῶν γυνών παθῶν. Ἐπιθέτει ἐπ' αὐτῆς τὰς χεῖρας καὶ ἡ γυνὴ ἀνορθοῦται, εὐθύνεται πρὸς οὐρανὸν ἤδη ἐνατενίζουσα. Οὕτω ἡ γυνὴ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν κοσμικῶν καὶ ὑλικῶν σκέψεων καὶ ἰδεῶν παρουσιάζει ἡμῖν θεάμα οἰκτρον, ἐν ᾧ τὸν ἀντικτὶν γυνὴ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν.

Ἐξετάσωμεν ἤδη ἀμφοτέρους τὰς γυναῖκας ταύτας.

Παρατηρήσατε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ζῇ συμφῶνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ γυναικί ταύτῃ θὰ εἶδῃτε τὴν λήθην τοῦ πνεύματος, τὴν λήθην τῆς ψυχῆς. Ἀπὸ σχολημένη διαρκῶς ὑπὸ ἀπειρίας ματαιοτήτων, ἐπιδιώκουσα τὴν πολυτέλειαν, τὴν λάμπιν τῆς σωματικῆς καλλονῆς, περιποιουμένη τὰς αἰσθήσεις αὐτῆς, καὶ προσπαθοῦσα νὰ ζῇ ἐν ἀφρονίᾳ πάσης ἀπολαύσεως, ἀποφεύγουσα ἐπιμελῶς πᾶν, ὅτι δύναται καὶ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ λυπηθῇ αὐτήν, καὶ συστρίψῃ τοὺς μῦς τοῦ προσώπου, καὶ σχηματίσῃ ρυτίδας ἐν αὐτῇ, ἡ γυνὴ τοῦ κόσμου παραμελεῖ ἐντελῶς τὰ καθήκοντα αὐτῆς ὡς κόρης, ὡς μητρὸς, ὡς συζύγου, ὡς οἰκοδεσποίνης. Ἡ γυνὴ αὕτη φοβουμένη νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἔχει ψυχὴν, ἀποφεύγει μετ' ἀποστροφῆς πάντα λόγον ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτήν, ὅτι ἔχει ψυχὴν, ἡ ὁποία δύναται ν' ἀποσπάσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς λατρείας τῶν αἰσθήσεων. Καὶ ἡ οὕτω κατὰ κόσμον ζῶσα γυνὴ, διάγει βίον τῶν αἰσθήσεων, καὶ λησμονοῦσα ἐντελῶς τὸ μέλλον, τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει πάντοτε τὴν ἀρετὴν, φροντίζει μόνον περὶ τοῦ παρόντος, περὶ τῆς ἀπολαύσεως πάντων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα παρέχουσιν αὐτῇ ἀφθονα αἱ ἡδοναὶ τῆς σαρκός. Οὐδέποτε ἐπιτρέπει εἰς ἐαυτὴν νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι τὸ κάλλος δὲν εἶναι αἰώνιον, ὅτι ἔρχονται, καὶ ἐνίοτε ταχέως λίαν καὶ ἀπροσδοκῆτως, ἡμέραι καὶ καιροί, καθ' οὓς τὸ κάλλος μακρύνεται καὶ ἡ πρώτη λευκὴ θριξὶ δὲν μένει ἐπὶ πολὺ μόνον, ἀλλὰ λευκαίνει ἀμέσως καὶ ἄλλας καὶ πολλὰς, καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς, καὶ ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ λεῖον, τὸ ἀσπαστράπτον νεότητος καὶ κάλλος ἐν οὐχὶ ἀπομακρυσμένῳ μέλλοντι αὐλακοῦται ὑπὸ τοῦ ἀρότρου τοῦ χρόνου, καὶ τὸ γῆρας ἐπερχόμενον καταλείπει ἀσβεστον τὴν φλόγα τῶν παθῶν, ἀλλ' ἀπομακρύνει μετὰ φρίκης καὶ τρόμου τοὺς τέως θαυμαστάς, καὶ φλόξ κατατρώγει τὴν ἀνότητον ταύτην γυναῖκα.

Καὶ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἡ ὁποία διακρατεῖ ἐν βαθυτάτῳ ὑπὸ τὴν συνειδήσιν αὐτῆς, λείπει παντελῶς ἡ διατελεῖ κεκρυμμένος, ὁ κόσμος, ὁ ἄλλος ὁ αἰώνιος, ἐν ᾧ ζῇ ὁ Θεός. Ἡ ἰδέα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, παράγει φυσικῶς τῷ λόγῳ τὴν ἰδέαν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων ἀντικειμένων εἰς τὸν κανόνα τοῦ κατὰ κόσμον βίου, παράγει τὴν ἰδέαν εὐθυνῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντίθενται εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς γυναικὸς, τὰς ὑλικὰς. Ἐπομένως ἡ οὕτω ζῶσα γυνὴ ἀποφεύγει τὴν προσευχὴν, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο θρησκευτικὸν καθήκον. Διότι ταῦτα πάντα δύναται νὰ ἐπισκοτίσῃσι τὰς ἀπολαύσεις αὐτῆς.

Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ταύτην ἀντιτίθεται ἡ κατὰ Χριστὸν γυνή.

Ἡ γυνὴ αὕτη καθορίζει γνῶμονα καὶ κανόνα τοῦ βίου

καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἡ πίστις ρυθμίζει τὴν θέλησιν αὐτῆς διεισδύει εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας αὐτῆς, καὶ μορφώνει τὰ αἰσθητά αὐτῆς καὶ ἐκείθεν ἐκδηλοῦται ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ ἀνερχομένη κανονίζει τὰς σκέψεις κατὰ Θεόν, καὶ μετασχηματίζει κατὰ Χριστὸν ἅπαντα τὸν βίον. Ἡ γυνὴ αὕτη, ἔχουσα ἄγκυραν ἀσφαλῆ δὲν κλυδωνίζεται ἐν τῇ πελάγει τῶν παθῶν. Καὶ ὑποθάλλουσα τὴν ἀγάπην ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γυναικὸς ἡ πίστις, προάγει τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐν αὐτῇ, καὶ καθιστᾷ τὴν γυναικα εὐαίσθητον πρὸς τοὺς πάσχοντας, καὶ ἀληθῆς ἐστὶν αὐτῇ τῆς ἀγάπης, ἀγάπης ἀγίας εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου. Καὶ κατεχομένη ὑπὸ τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης ἡ γυνὴ εὐρίσκει ἀληθὴ ἡδονὴν ἐν τῇ προσευχῇ, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τῇ προσευχῇ μόνῃ ἐκείνη, ἡ ὁποία καθαγιαίνει διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐναρξιν πάσης ἀνθρωπίνης πράξεως, καὶ προηγείται πάσης περιστάσεως τοῦ βίου ἡμῶν, οὐδὲ ἐν μόνῃ τῇ προσευχῇ ἐκείνη ἥτις ἀπὸ τῆς καρδίας διέρχεται διὰ τῶν χειλέων ἡμῶν ὑπὸ ὀρισμένον πάντοτε τύπον, ἀλλ' ἐν τῇ προσευχῇ ἐκείνῃ, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος συναισθανόμενος ἅπ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ καὶ ἅπ' ἑτέρου τὴν ἐν τῷ Θεῷ προστασίαν αὐτοῦ, προάγει πράξεις καὶ λόγους, αἵτινες πραγματοποιοῦσι πᾶν ὅ,τι γυνὴ εὐσεβὴς καὶ χριστιανὴ δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ, τὴν ἀρετὴν ὅλην δὴ καὶ τὴν ἀγιότητα.

Καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦτο, ἡ γυνὴ αὕτη ἡ κατὰ Χριστὸν φροντίζει διαρκῶς περὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς προσκολλημένη ἀναποσπᾶστος εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ὑφισταμένη διαρκῶς δοκιμασίας ποικίλας, διέρχεται ταύτας μετὰ πεποιθήσεως, μετ' ἐλπίδων, μετ' ἀγάπης. Αἱ αὐτὴν τὸ μέλλον εἰναι ζωὴ, δὲν εἶναι θάνατος. Ἡ γυνὴ ἡ κατὰ κόσμον ζῶσα ἀποθνήσκει ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλ' ἡ κατὰ Χριστὸν γυνὴ ἀναζῇ ἀκριβῶς ἐν αὐτῷ· διότι ἐκεῖ εὐρίσκει πραγματοποιένας τὰς ἐλπίδας αὐτῆς. Παρθένης, προετοιμάζει δι' ἀρετῆς, δι' εὐσεβείας, ἀλλὰ καὶ δι' ἀγάπης εἰλικρινοῦς καὶ ἀγνῆς τὸ μέλλον αὐτῆς, μήτηρ γενομένη καὶ σύζυγος ὑποδοιῇ τὸ ἔργον τῆς θείας Προνοίας γενομένη σύμβουλος καὶ στήριγμα τοῦ ἀγαπωμένου ὑπ' αὐτῆς συζύγου, ὑφίσταται βασάνους, ἀλγηδόνες, στενοχωρίας, θλίψεις ἀνατρέφουσα τὰ τέκνα τὰ ὁποῖα χαρίζεται εἰς αὐτὴν ὁ Θεός, ἀλλ' ἐλπίζει ὅτι ἐν οὐχὶ ἀπομακρυσμένῳ μέλλοντι ἐν τῇ εὐτυχίᾳ τῶν τέκνων τῆς, ἐν τῇ χαρᾷ αὐτῶν θ' ἀνεύρισκῃ τὴν ἀληθὴ εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐφροσύνην. Καὶ ὁ Κύριος ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βοηθεῖ αὐτῇ ἐν παντὶ ἔργῳ, καὶ ἔχ' αὐτὴν ὀρθοστατοῦσαν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς. Ἡ γυνὴ αὕτη γηράσκει, καὶ γηράσκουσα αἰσθάνεται ἀληθῆς ἀπόλαυσιν ἀπολαμβάνουσα παρὰ τῶν κυκλουσῶν ταύτην ὑπάρξεων τὸν βαθμὸν ἐκείνον τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος καλεῖται σεβασμός. Ἡρεμία καὶ γαλήνη βασιλεύει περὶ αὐτήν, ἡ γαλήνη συνειδήσεως ἡρέμου καὶ ἀγαθῆς. Καὶ οὕτω ἡ γυνὴ ἡ κατὰ Χριστὸν δοκιμάζει ἐνταῦθα τὴν μακαριότητα, ἥς πλήρους θ' ἀπολαύσῃ ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ.

Κρίνατε μεταξὺ τῶν δύο γυναικῶν. Ἡ κατὰ κόσμον ζῶσα δημιουργεῖ μέλλον πλῆρες ἀπελπισίας καὶ ἀπογορευσεως. Ἡ κατὰ Χριστὸν ζῶσα ἐξασφαλίζει ἐαυτῇ μέλλον πραγματώσεως ἐλπίδων καὶ χαρᾶς. Ἐκείνη στήριζει τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου, καὶ ὁ κόσμος ἀπέρχεται πρὸ τῶν ἐρειπίων ἅτινα παράγει παρερχόμενος ὁ χρόνος. Αὕτη ἐπαναπαύεται ἐπὶ τοῦ καθήκοντος, οὗ ἡ πιστὴ ἐκτέλεσις καθιστᾷ σεβαστά καὶ ἀγαπητὰ τὰ ἐρείπια τοῦ χρόνου καὶ δικαιώνει τὴν εὐτυχίαν καὶ χαρὰν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

29

ΚΟΡΚΟΔΕΙΛΟΣ ΚΛΑΔΑΣ

Νδὲ σκυθρωπὴ ἔσσυτο τὸ σκοτεινὸν αὐτῆς ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ, καὶ περιέλαυε πυκναὶ ὄμβροφόροι μιανώτερον κατέστρεψαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ οἱ ἀπυρόβωλοι ὀφθαλμοὶ μητρὸς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διακρίνωσι τὸ τέκνον αὐτῆς τὴν ὕψιν. Ἄλλ' αἱ νεφέλαι δὲν εἶναι χάλκινα· διαρρηγνύει αὐτὰς ἰσχυρὸς πνεῦμα ὁ ἀπηλιώτης καὶ προγαίνονται ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ μελιχρῶς μειδῶντα ἀδαμάντινα ἄστρα.

Τὸ εὐθέριον φρόνημα ἔλη, τὸ φιλοπόλεμον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς δὲν ἠφανίσθη, τὸν αὐτὸν δὲ τότε οἱ στρατιῶται οἱ περιφανεῖς ἐπὶ πολέμῳ ἀρετῇ, θάρρους τὴν ψυχὴν τῶν τεταπεινωμένων πληροῦσιν. Εἶναι ἡ περὶ τὸ μυθολογούμενον φόνικος διήγησις· ἐκ τῆς πυρᾶς αὐτοῦ, ὅπου ἐρίσθη, πάλιν τὸ γένος ἀνέβλεψεν, ὑπὸ νεότητος ἀγλαΐζομενον καὶ καλλονῆς· ἀπέθανεν ἡ αὐτοκρατορία ἡ Ἑλληνική, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν εἰς νέαν ζωὴν ἀνδρείας φιλοπολέμου καὶ ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ ἐγεννήθη.

Εἰκοσι πέντε παρῆλθον ἔτη, ἅπ' ὅτου Μαχμέτης ὁ Β' ἐξεπόρθησε τὴν Πόλιν, τὴν ἁγίαν κεφαλὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ οὐδὲ εἰκοσι εἶναι ἅπ' ὅτου ἄρχουσιν ἐν Πελοποννήσῳ οἱ Τούρκοι.

Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν ὑπερηφάνων κλιτύων τοῦ Ταῦγίτου ὑψάνει τιτάνειον τὸ ἀνάστημά του ὁ πρόδρομος τοῦ Ἀνδρίτσου καὶ τοῦ Βλαχάδα, ὁ ἥρως ἡμῶν Κορκόδειλος Κλαδάς.

Φαντάζομαι ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν πράξεων τὴν μορφήν του, μετὰ τὴν μακρὰν κόμην, τὸν βαθὺν πώγωνά, τὸν θεαλῶδες μέτωπον, τὸ ἀστραπηδόλον βλέμμα, μετὰ τὰ στέρνα τὰ λίαια καὶ τὸ πελώριον καὶ εὐπλαστον αὐτοῦ σῶμα. Βλέπω αὐτὸν μετὰ τὴν ἀσπαστράπτονσαν περιγεφύλασαν καὶ τὸν σιδηρὸν θώρακα καὶ τὴν μεγάλην χαλκίην δι' ἀργυρῶν τορευμάτων κεκοσμημένην ἀσπίδα, τὸ μακρὸν ἐξωσμένον ἔλφος καὶ μετὰ τὸ ἀργυροῦν εἰς τὴν δεξιὰν ρόπαλον.

Ἡπειρώτης, ἡγεμὸς ἰσχυροῦ ἀρματολικῆς σώματος, συμπολεμεῖ ἐν Πελοποννήσῳ μετὰ τῶν Βενετῶν κατὰ τῶν Τούρκων, σωτηρίαν ἀπὸ τῆς συμμαχίας ταύτης διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ φιλόπατρις ἐλπίζων.

ὑπὸ φιλοπολέμου τινὸς δαιμονίου ἀγόμενος, ὅτε ἡ Βενετία συμμαχίσατο πρὸς τὸν Μαάμὺ διέλιος τάγματά τινα τῶν ἀρματολῶν καὶ παρέχούσας τὴν Μάνην εἰς τοὺς Τούρκους, ὁ Κλαδάς εἶπεν ὅτι, μετὰ τρεῖς αἰώνας ὁ Καζωῶνης· ἂν ἡ Βενετία συνωμολόγησεν τὴν συνθήκην τῆς, ὁ Κλαδάς δὲν συνωμολόγησεν ἀκόμη τὴν ἰδικὴν του, καὶ δεκαχιλίους ἄγων πολεμιστὰς καταλαμβάνει τὴν Μάνην καὶ κρατεῖ δι' ἐπιδρομῶν μέχρι τοῦ Διοταρίου.

Πολεμικός, ἀνδρείος ἄμα καὶ συνετός, κατετρόπως τὸν Πασᾶν τῆς Πελοποννήσου Βούμικον περὶ Οἰτύλον καὶ ἐν Καστάνιᾳ τὸν σαρτζικεὺν τῆς Ρούμелиς Ἀχμέτην.

Ποθῶν νὰ σώσῃ τοὺς εἰς χεῖρας τῶν καταδικόντων αὐτὸν Βενετῶν περιπεσόντας ἀδελφούς, σύγγον προσφιλεῖς, τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἀπειλούμενος ὅτι θὰ παραδοθῶσι τοῖς Τούρκοις, καὶ ἀποτυγχάνουσιν ἰδὼν τὴν ἐπαράστασιν ἐν Πελοποννήσῳ, ἀπῆλθεν εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας.

Καὶ πάλιν ἐκείθεν δις μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σκεντέρμπεκ εἰς ἀπελευθεροῦν τῆς Ἡπείρου καὶ εἰς Ἀνδράχτιον καὶ εἰς Χειμάραν ἔπλευσεν, καὶ μετὰ ὀλίγους καὶ κακῶς ὀπλισμένους, παμπληθεῖς καὶ πανόπλους κατετρόπως τοὺς γενιτάρους καὶ τοὺς ἀζαπῆδες τοῦ βεηλέρβη τοῦ Αὐλῶνος, καὶ ἔγραψε μετὰ τὰ πτώματα αὐτῶν μακρὰν ἐν τῇ χερᾷ κλεισοῦραν.

Δύσελπις, ἰδὼν ὅτι ἡ ὑπέροχος τῶν Ὀθωμανῶν δύναμις δὲν ἦτο δυνατόν μετὰ τοὺς ἀσθενεῖς παιδίον ν' ἀνατραπῇ, ἐπαρῆλθεν εἰς Νεάπολιν καὶ ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησε, τὴν μοῖραν θρητῶν τὴν ἐθνικὴν ὁ προάγγελος τοῦ Κασσανδῶν καὶ τοῦ Νικοτσάρα, τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἡ χρυσάκις ἡός.

ΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Γ'.

Ἐκ τοῦ Πλάτωνος

Αἱ γνῶμαι περὶ τῆς σχέσεως τοῦ πολίτου πρὸς τὴν πολιτείαν, τὰς ὁποίας εἶδομεν ὅτι εἰς εὐτυχεῖς καιροὺς ἐδίδασκεν ὁ Σοφοκλῆς, δὲν ἐβράδυναν νὰ φέρουν τοὺς δλεθρίους καρπούς των. Τέκνον καὶ προῖον αὐτῶν ὑπῆρξεν ὁ διεσθαρμε-

νος Ἀλκιβιάδης, ὁ ὁποῖος ἐφάνη πάντοτε κατὰ τὰς περιστάσεις ἑτοιμὸς καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴν πατρίδα του, ὅπως ἐκαστοτε ἀπῆται τὸ ἀτομικόν του συμφέρον. Τέκνα τῶν ἰδεῶν ἐκείνων ὑπῆρξαν οἱ δημαγωγοὶ ἐκείνοι Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔνεκα κομματικῶν παθῶν κατωρθώσαν νὰ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον οἱ στρατηγοὶ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίαν, καθὼς τέκνα αὐτῶν ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ στρατηγοί, οἱ ὁποῖοι διὰ παρομοίαν αἰτίαν ὀλίγον βραδύτερον ἐπρόδωκαν τὸν Ἀθηναϊκὸν στόλον εἰς τὸν Λύσανδρον.

Ταῦτα πάντα εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ εἶδῃ ὁ Πλάτων, διὰ τοῦτο ἐμίσησε θανασίμως τοὺς δημοκόπους καὶ ἀφιλοπάτριδας καὶ ἀπεφάσισε νὰ διδάξῃ πᾶν τὸ ἀνθρώπινον γένος, πῶς πρέπει νὰ σκέπτονται καὶ ν' ἀγαποῦν τὴν πατρίδα των. Λοιπὸν εἰς τὸν διάλογον, ὁ ὁποῖος ἐπιγράφεται Κρίτων, παρουσιάζει τὸν πλούσιον φίλον καὶ μαθητὴν τοῦ Σωκράτους Κρίωνα ἐρχόμενον νύκτα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἀγωνιζόμενον νὰ πείσῃ τὸν διδάσκαλον καὶ φίλον νὰ δραπέτευσῃ καὶ σωθῇ. Κατάρθωσα, λέγει, νὰ ἐξαγοράσω τοὺς δεσμοφύλακας, καὶ τώρα ἡμπορεῖς νὰ ἐξέλθῃς νὰ ὑπάγῃς ἀλλαχοῦ νὰ ζήσης καὶ νὰ φροντίσῃς περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν τέκνων σου. Λοιπὸν μὴ χάνωμεν καιρὸν, διότι γρήγορα ἐξημερώνει, καὶ τότε θὰ εἶναι πλέον ἀδύνατον. Ὁ Σωκράτης ἀκούει, ἀλλὰ δὲν συμφωνεῖ. Πολλάκις, ἀπαντᾷ, εἰς τὰς συζητήσεις μας ἐξητάσαμεν, ἂν ἐπιτρέπεται εἰς οἰανδήποτε περιστάσιν νὰ ἀδικοῦμεν, καὶ πάντοτε εὐρήκαμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οὐδέποτε. Καὶ λοιπὸν ὑπόθεσις ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἐγὼ ἐξέρχομαι ἀπὸ τῆς φυλακῆς μου ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν με ἔθηκεν ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, δηλ. ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων, ὑπόθεσις, λέγω, ὅτι τότε παρουσιάζονται αἵρεσις ἐνοπίον μου οἱ νόμοι τῆς πολιτείας μας καὶ λέγουσιν πρὸς ἐμέ: «Τί ἐπιχειρεῖς νὰ κάμῃς, ὦ Σωκράτη; διατί θέλεις νὰ μας καταστρέψῃς; ἡ νομίζεις ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ πλέον πολιτεία, ὅταν αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ καθόλου οἱ νόμοι καταπατοῦνται ὑπὸ τῶν πολιτῶν; Δὲν ὠρκίσθης σὺ ὡς πολίτης νὰ μᾶς σέβουσαι καὶ νὰ μᾶς φυλάττης καὶ νὰ ἐκτελεῖς πᾶσαν διαταγὴν ἡμῶν; Δὲν εἶσαι σὺ τέκνον ἡμῶν, ἀφοῦ καὶ ὁ πατήρ σου ἔλαβε τὴν μητέρα σου σύμφωνα μετὰ ἡμᾶς καὶ σε ἐγέννησεν, καὶ ἀφοῦ σὺ ἐπαυδαίης καὶ ἔλαβες γυναῖκα καὶ ἐτεκνοποίησας καὶ ἐπολιτεύθης καὶ ἐζήσας ἕως τώρα σύμφωνα μετὰ ἡμᾶς καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν ἡμῶν; Ἄν εἴγες παραπόνον τι ἐναντίον μας, ἂν δὲν σοι ἡρέσκομεν τόσα ἔτη, διατί δὲν ἐφροντίζεις νὰ πείσῃς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ μας διορθώσῃ, ἡ διατί δὲν ἐφυγες νὰ ὑπάγῃς νὰ ζήσης ὑπὸ ἄλλους καλλιτέρους νόμους, ἀλλὰ ἔμενες ἐδῶ καὶ ἐπροστατεύεσο ὑπὸ ἡμῶν μέχρι χθές, καὶ σήμερον ἐτοιμάζεσαι νὰ μας ἀτιμάσῃς καὶ νὰ μας κάμῃς ἀκύρους ὅσον κρέμαται ἀπὸ σοῦ;

Καὶ ἂν δὲ πρὸς στιγμὴν ὑποθεθῇ ὅτι ἔγινε λάθος τι καὶ ἡμεῖς δὲν ἐφημερόσθημεν πρὸς σὲ ὅπως ἔπρεπε, ἀλλὰ καὶ σὲ ἠδικήσαμεν, πάλιν σκέψου, ἂν εἶναι δίκαιον αὐτὸ τὸ ὁποῖον σκυπεύεις νὰ κάμῃς. Ἡ στοχάζεσαι ὅτι ἐάν μὲν ὁ πατήρ σου ἤθελε σὲ ἐπιπληξεί καὶ σὲ δέριει, δὲν θὰ σοι ἐπετρέπετο νὰ ἀνταποδώσῃς εἰς αὐτὸν τὰ ἴσα, ἐάν δὲ ἡ πατρίς σου ἤθελε σοὶ κάμει τι κακόν, σοὶ ἐπιτρέπεται νὰ βλάψῃς καὶ σὺ αὐτὴν ἐξ ἴσου; Δὲν καταλαμβάνεις ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ ὅλους ἀνέταιρῶς τοὺς πρόγονους ἡ πατρίς εἶναι τιμωτέρα καὶ σεβαστοτέρα καὶ ἁγιωτέρα, καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ σεβόμεθα αὐτὴν καὶ νὰ ὑπακούωμεν αὐτῇ, ἂν τυχόν ὀργίζεται, νὰ περιποιώμεθα αὐτὴν πολὺ περισσύτερον παρὰ τὸν πατέρα μας, καὶ ἡ νὰ τὴν πείθωμεν ἢ νὰ κάμωμεν ὅτι δὴποτε δια-

τάσσει, καὶ νὰ ὑποφέρωμεν ἡσυχῶς ὅ,τι δῆποτε προστάσσει νὰ πάχωμεν, εἴτε εἶναι ἀνάγκη νὰ δαρώμεν ἢ νὰ φυλακισθώμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν; Λοιπὸν οὕτω πρέπει νὰ κάμνωμεν καὶ νὰ μὴν ὑποχωροῦμεν μηδὲ νὰ λιποτακτοῦμεν, ἀλλὰ νὰ μένωμεν στερεοὶ καὶ εἰς τὴν μάχην καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ὅπουδῆποτε μᾶς διατάξῃ ὁ νόμος καὶ ἡ πατρίς, καὶ ὅπως εἶναι ἀνόσιον πρᾶγμα νὰ παρακούωμεν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, οὕτω, καὶ μάλιστα πολὺ ἀνοσιώτερον, νὰ παρακούωμεν τῶν νόμων καὶ τῆς φωνῆς τῆς πατρίδος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» προσήνεγκον τῇ Ἐταιρείᾳ οἱ ἐν Ἀθήναις κ. κ. Μιχαὴλ Καραγιάννης δρχ. 5, Χαρ. Πυλαρινὸς δρχ. 5, Παν. Μπακατσούλας δρχ. 5, Χ. Σταθόπουλος δρχ. 10, Π. Βασιλείου δρχ. 2, Γ. Χ. Γεωργιάδης δρχ. 25, Γ. Μούγερ δρχ. 5,

Κ. Λιναρδῆς δρχ. 3, Θεοφ. Τριανταφύλλου δρχ. 3, Α. Γ. Γαλανὸς δρχ. 5, Μεντζελόπουλος καὶ Δημητρακόπουλος δρχ. 10, Γεωργ. Παπαδόπουλος δρχ. 5, Γεωργ. Σπηλιόπουλος δρχ. 5, Μιχ. Θεομίδης δρχ. 2, Φ. Φιλιδισάκος δρχ. 10, Λογοθέτης καὶ Παλαιολόγου δρχ. 4, Νικ. Μπάρδης δρχ. 10, Κωνστ. Καρινόπουλος δρχ. 2, Θεοχ. Τσιμπῆς δρχ. 3, Γ. Μανόλας δρχ. 1, Θεοδ. Πασσελίδης δρχ. 3, Π. Βουγᾶς δρχ. 5, Στ. Κασσιμάτης δρχ. 5. (ἔπεται συνέχεια τοῦ καταλόγου)

Ἐπίσης προσήνεγκον ὑπὲρ τῶν Πατρίων αἱ δεσποινίδες Σμαράγδα Γεννάδη δρχ. 1, Εὐτέρπη Κλωνσίδου δρχ. 1, Ε. Λογαρίδου δρχ. 1, Φωφὼ Ἀραβαντινοῦ δρχ. 2 καὶ Κατίνα Ἀραβαντινοῦ δρχ. 2.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Β. Ἀργός. Ἐχει καλῶς. Εὐχόμεθα καλυτέρας ἡμέρας. Ρ. Φ. Πόρον. Τὰ ἐλάβατε ἐλπίζομεν. Δ. Μ. (...) Παρακαλεῖσθε νὰ ζητήτε καὶ τὰ λοιπὰ φύλλα ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς. Μ. Ν. Πάτρας. Αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ πολλοῦ ἔδωκαν τὸ παράδειγμα τῆς ὑποστηρίξεως διὰ τῶν ἐκτάκτων ἐράνων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας τὰ πλεῖστα εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις. Πράξατε ὅ,τι νομίσητε καλόν. Μ. Ι. Χ. Ἀργοσόλιον. Πρὸς τοὺς κ. Δημάρχους ἀποσταλῆσεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐγκύκλιος σχετικὴ τῆς Ἐταιρείας. Εὐχαρίστως ἀποδεχόμεθα τὴν ἀρωγὴν πάντων τῶν φίλων καὶ ὁμοφρόνων ὅπως παρασκευάσωσι τὸ ἔδαφος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης.

ΤΕΙΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ

Τὸ τόσον ἐκτιμηθὲν πέρυσι διὰ τὴν ἑκτακτον γνησιότητα καὶ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ, Ὀλλανδικὸν τέτον ἐκομίσθη καὶ ἐφέτος ἐκ τῆς νέας ἐσοδείας καὶ πωλεῖται εἰς πακέτα τῶν 100 γραμμαρίων Ἀριθ. 3 Α'. ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2,50, Ἀριθ. 2 Β'. ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2. Διὰ τὰς ἐπαρχίας προσθήκη 10 λεπτῶν διὰ ταχυδρομικά.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 19)1 Ἰανουαρίου 1904 τῶν ἐξῆς Ἑθνικῶν Δανείων:

5 ο)ο 1881	πρὸς φρ. χρ. 4.—
5 ο)ο 1884	» 4.—
5 ο)ο 1887 (Μονοπωλίων)	» 4.30
5 ο)ο 1893 (Κεφαλαιώσεως)	» 2.50
4 ο)ο 1902 (Ἑλλ. Σιδηρ.)	» 10.—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1903
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27 τοκομεριδίου τοῦ ἐκ φρ. χρ. 89.875.000 Ἑθνικοῦ δανείου 1890 5 0)0 (Σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσσης) πληρωτέον πρὸς φρ. χρ. 4 ἀπὸ τῆς 2)15 προσεχούσης Δεκεμβρίου. Ἀθήνησι 15 Νοεμβρίου 1903
(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΛΟΥΚΟΥΜΙΩΝ ΣΥΡΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α. ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ

Λουκούμια, Χαλβαδόπητες, Τέτα Κεϋλάνης
ὑποκατάστημα ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Σταδίου 54
(Παρά τὸ Ἑθν. Τυπογραφεῖον)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Κρήτης.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον καὶ Ἑθνικὴ Τράπεζα	Δρ. 3,541,571.81
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τραπεζαῖς εἰς χρυσόν	» 1,882,906.77
Χρυσὸς καὶ Συνάλλαγμα εἰς χρυσόν	» 614,020.55
Προεξοφλήσεις Κεντρικοῦ καὶ ὑποκαταστημάτων	» 4,840,474.87
Δ/σμοὶ τρέχοντες εἰς χρυσόν καὶ δραχμὰς	
ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων	Δρ. 18,700,739.60
» » ἐμπορ. καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων	» 8,922,591.39
» » ὑποθήκῃ ἀκινήτων	» 5,678,499.15
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων	» 2,122,843.21
Προσωρινοὶ τρέχοντες λ/σμοὶ εἰς χρυσόν καὶ δραχμὰς	» 2,023,933.30
Καταστήματα καὶ κτήματα	» 1,216,870.20
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως Κεντρικοῦ καὶ ὑποκαταστημάτων	» 203,546.47
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια εἰς χρυσόν καὶ δραχμὰς	» 7,024,955.17
Δάνεια εἰς λιμενικὸν ταμεῖον Κυπαρισσίας	» 170,768.—
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ	» 257,830.55
	Δρ. 57,201,551.04

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 10,000,000.—
Ἀποθεματικόν	» 4,783,872.30
Ὁμολογίαι φρ. χρ. 2 1/2 ἑκατομμ. ἐξοφλητέαι τῇ 1 Ἰουλίου 1924	» 3,750,000.—
Κρατήσεις διὰ μελλούσας ἀποσδέσεις	» 150,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσόν καὶ δραχμὰς	Δρ. 29,952,363.53
Ταμειυτήριον	» 2,054,711.61
Ταμεῖον συντάξεων ὑπαλλήλων	» 87,739.55
Ἐξωτερικοὶ λογ/σμοὶ εἰς χρυσόν	» 4,607,674.68
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	» 960,368.03
Γραμμάτια πρὸς εἰσπραξίν εἰς χρυσόν καὶ δραχμὰς	» 271,390.—
Μερίσματα πληρωτέα	» 3,804.85
Διάφορα	» 579,626.49
	Δρ. 57,201,551.04

Πραγματικὴ ἀξία τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἡγγυημένων λογαριασμῶν	Δρ. 37,301,568.10
Πραγματικὴ ἀξία τίτλων πρὸς φύλαξιν	» 26,617,172.—
Τὸ ὅλον	Δρ. 63,918,740.10

Ἐκτιμηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1903.

Ὁ Γεν. Διευθυντής

Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Ἀρχιλογιστής
Δ. ΔΟΝΤΙΑΝΗΣ